

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
1/2 10 „
1/4 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipot po Goriskem in Gradiškanskem“ in „Kazipot po Ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva krat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštne iveri“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglasi in poslanice se računijo po Petit-vrstah če tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru.

Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za oblike in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

•Vse za narod, svobodo in napredek!• Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni. Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolske ul., Jellersitz v Ninski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos. Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v popladišni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovašek v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

•Gor. Tiskarna• A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Lov na srednješolsko mladino.

Ko smo svoj čas opisali, kak lov upri-
zarjajo klerikalci v Gorici na srednješolsko
mladino, so se potuhili in naredili nove dne;
ali seduj pa se bahajo naravnost javno, da
imajo na svoji strani kos srednješolske mila-
dine. Tako potrjujejo naše svoječasne trditve.

Ne „katoliški shod“ v Centralu pretekli
teden so bili prignali tudi nekaj srednje-
šolcev, okoli 50. Po večini so bili iz malega
semenišča, kjer je za prefekta nadškofov be-
njaminček, gimnazijski katehet Rejec. Po
shodu so kazali na to srednješolsko mladino
kot svojo pridobitev in zažugali so, da bodo
nadaljevali lov na srednješolsko mladino. Ta
lov se vrši s tajnimi, nedovoljenimi sestanki,
z vinom in piščarci, s telovadbo v „Centralu“,
s predavanji itd. Glavno delo pa opravljata
v šoli, na gimnaziji, suplent dr. Capuder
in katehet Rejec.

Konstatujemo, da se vrši na gimnaziji,
kateri je voditelj ravnatelj Simzig, pravi
pravcati politični, strankarski
lov na našo mladino od strani klerikalne
stranke. Glavna lovca sta ome-
njena: dr. Capuder in Rejec.

Ta Capuder nastopa na gimnaziji že
kakor kak gospodar. In povsodi je v prvi
vrsti strankar. V šoli se vede in dela tako,
da po šoli lahko goni študente v klerikalne
mreže. Vemo, da so se hvalili študenti, kako
lepo jih je povabil v „Central“ ter kako je
tam intimno z njimi občeval; celo
tikali so se baje z gospodom profesorjem
Capudrom! Lani je bil nekaj časa tudi v
zadnjih dveh razredih. Takrat smo slišali,
kako dober je bil z nekaterimi. Zakaj, ni
težko uganiti. Ta mož iz Kranjske dežele je
poslan k nam prav v ta namen, da uganja
na gimnaziji klerikalno politiko. Takega člo-
veka pa nečemo imeti več v Gorici na gim-
naziji. Kajti tak strasten, fanatičen strankar
ne more biti dober in nepristranski

učitelj. Strankarska zagrizenost žene takega
človeka do neopravičene prizanesljivosti in do
neopravičenih ugodnosti za jedne ter do
pretirane strogosti za druge. Tak strankar
zavede na svojo stran dijake, ker upajo bolj-
ših redov in gotovosti, da se jim ne pripeti
nič neprijetnega. Tak strankar zmeša dijaka,
da misli več na druge reči nego na uk; uče-
nec vidi v njem vedno zaščitnika, ki ga bo
varoval, pa naj stori, kar hoče, če zna kaj
ali nič — samo da mu sledi izven šole slepo
na pot, ki vodi v klerikalni tabor. Potem
pa ne smemo pozabiti, da nastopa ta človek
kot nesramen političen agitator proti narodno-
napredni stranki ter ja je lani v Otlici na
shodu o našem vrlem kmetskem poslancu
Štreklju govoril, da smrdi po konjskih
figah.... In takemu razdivjancu naj bi
izročali mi svojo mladino v poduk?

Zahtevamo od ravnatelja Sim-
ziga, da Capudra ne sprejme več
na gimnazijo, ako hoče, da ne na-
stanejo razne neprijetnosti.

Takega človeka ne trpimo več v Gorici.
To povemo odkrito in odločno in svarimo
naravnost, da bi se ga še prite-
glo na gimnazijo!

Drugi lovec na mladino je črni katehet
Rejec, nadškofov benjaminček. Ta posvečenec
iz šebreljske fare sploh ne more biti katehet
na gimnaziji, ker mu to zabranjuje minister-
sta odredba od 1. sept. 1870. št. 8626, ker
Rejec nima mature. Da je vsejedno katehet,
to je kršenje omenjene ministerske odredbe,
to je naravnost škandal. Nadškof je imel na
razpolago več sposobnih duhovnikov s po-
trebnimi predpogoji, toda urinil je na gimna-
zijo svojega Rejca, ker upa o njem, da ima
največ sposobnosti, napraviti iz srednje-
šolcev pristne klerikalce. Ne bi
smel biti katehet, ali ker je že to nepravilno,
so prideli še drugo nepravilnost: Rejec je
prefekt v deškem semenišču. To je
nezdružljivo z duhom šolske zakonodaje, ker
je vzrok denunciacijam in intrigam od strani
učencev samih. Po Gorici se je govorilo tudi
o prednostih, kar upliva demoralizujoče
na mladino. Rejec je fanatik prve vrste, za-
grizen strankar, in ker ga je postavil škof za

kateheta, najunetejši lovec na mladino, ka-
tero bi rad kar vso segnal pod klerikalno
streho. Rejec je strupen klerikalec v šoli in
izven šole, škofov črni lovec na srednješolsko
mladino. Prav sistematično dela kleri-
kalna stranka na tukajšnji gimnaziji v svoje
namene.

Take razmere so nevzdržljive. Konec
jih mora biti. Pred vsem pa morata izginiti
z goriške gimnazije Capuder in Rejec.

Malce pravice je menda še na svetu,
da se more vstaviti politični lov kleri-
kalne stranke na javnem državnem
učnem zavodu!

Pomanjkanje krme.

„Goriško kmetijsko društvo“
je poslalo namestništvu obširno poročilo glede
pomanjkanja krme v deželi in potrebne od-
pomoči.

V tem poročilu čitamo:

Suša, ki je nastopila minolo pomlad in
je trajala še početkom poletja, napravila je
na Goriškem, izvzemši kobarški in bovški
okraj, povsodi veliko škodo; v nižini in v
močnih zemljah ni bilo slabih posledic, ker
je še za časa deževalo. V strmih in hribovitih
legah, posebno kjer je svet krasovit, je bilo
vse suho in na več krajih sploh ni bilo možno
nabrati kaj sene, ali če ga je že bilo kaj, je
bilo malo ali nič vredno.

V goriškem sodnem okraju so bile pri-
zadete posebno občine Čepovan, Dornberg,
Grgar, Kojsko, Opatjeselo, Podgora, Truovo,
Lokovec, ki imajo skupaj 175 konj, 3270
glav živine, 2180 prešičev in drobnice in bi
potrebovale za prehranitev teh živalij 13.960
kvintalov sene.

V ajdovskem sodnem okraju so trpele
vsled suše občine Gabrije, Dol, Otlica, Go-
jače, Kamnje, Rihemberg, Šmarje, Vrtovin in
Brje; te imajo 90 konj, 2700 goved, 2400
prešičev in drobnice; sene jim primanjkuje
10.500 in slame 800 kvintalov.

V kanalskem sodnem okraju so trpela
sušo vsa županstva, ki imajo skupaj 50 konj,

3830 goved, 2400 prešičev in drobnice; sene
primanjkuje 9200 in slame 300 kvintalov.

V cerkljanskem sodnem okraju imajo
130 konj, 4655 glav goveje živine ter 2300
prešičev in drobnice. Sene primanjkuje 11.000
kvintalov.

V tolimskem sodnem okraju imajo sku-
paj 220 konj, 3750 govedine, 3470 prešičev
in drobnice, a sene primanjkuje 2900 kvin-
talov. Osobito so trpela županstva sv. Lucija,
Grahovo in Tolmin.

Komenski sodni okraj ima 210 konj,
2890 govedij, 1200 prešičev in drobnice. Sene
primanjkuje 19.800 in slame 3900 kvintalov.

Sežanski sodni okraj ima 570 konj,
6000 govedij, 3600 prešičev in drobnice.
Sene primanjkuje 41.000 in slame 13.880
kvintalov.

V tržiškem sodnem okraju primanjkuje
občinama Devin in Doberdob kakih 300 kvin-
talov sene.

Za slovenski del Goriške bi se potrebo-
valo skupaj 111.360 kvintalov sene in 18.800
kvintalov slame. To je sicer ogromna množina
ali nekateri kraji, osobito ves Kras, potre-
buje najizdatnejše podpore. Osobito poslednji,
ker je že lansko leto močno trpel vsled suše.
Vrhu tega je na Krasu neštevilno kobilic in
gosenic, ki so pokončale še ono, kar je ostalo
in poleg vsega je še nekatere kraje potolkla
toča. Omeniti je treba, da so posestniki v
krajih, ki so bili prizadeti od suše, prodali
že lani več del živine in morajo letos isto
storiti, ako ne dobe pomoči od drugod.

Občina Ozeljan je hudo trpela vsled suše
in se je izjavila, da ne potrebuje sene, mar-
več ga še celo prodaja, ker je bila prisiljena
dokaj živine prodati.

Mestna občina Sv. Križ je izjavila, da
nima županstvo nikakega zaupanja ne v veliko
lansko, ne letošnjo še več državno akcijo v
odpomoči bedi, ker ni dobilo niti vizarja in
meni, da take državne akcije, pri katerih
mora kmet plačevati slabo seno po K 8-50,
vedejo kmeta le v pogubo in je zanj bolje,
če živine ne redi. Sličnega mnenja je večina
občin v deželi. Vladne podpore se dobivajo s
težavo in se v zadnjem hipu še zmanjšujejo.
Vsled zakasnele ali nepravilne razdelitve iz-

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

== „Treh mušketirjev“. ==

Francoski spisal:

== ALEXANDRE DUMAS. ==

(Dalje.)

Athos vstane, stopi k d' Artagnanu, mu da roko
ter pravi:

— Nič se ne hudište, sin moj, zakaj vse, kar sem
vam rekel, sem vam rekel, če ne z očetovskim glasom,
pa vsaj z očetovskim srcem. Verujte mi, lažje bi mi
bilo zahvaliti se vam, ker ste mi rešili življenje, nego
vam odkriti le z besedico svoja čuvstva.

— Gotovo, gotovo, Athos, odvrne d' Artagnan
ter mu stisne roko; ali vi imate, vrag vedi, tudi taka
čuvstva, ki jih ne morejo imeti vsi ljudje. Kdo bi si
misliš, da zapušča pameten človek svojo hišo, Fran-
cijo, svojega varovanca, ljubkega mladence, — zakaj
videla sva ga v taboru — ter hiti — kam? na pomoč
gnilemu in piškavemu kraljevstvu, ki se poruši nekega
lepega jutra kakor stara baraka! Čuvstvo, o katerem
govorite, je gotovo lepo, tako lepo, kakor je nadčlo-
veško.

— Naj bo kakršnokoli, d' Artagnan, odvrne Athos,
ne da bi se dal speljati v past, ki mu jo je prijatelj
s svojo gaskonsko spretnostjo nastavljal, ko je omenil

njegovo očetovsko ljubezen do Raoula, naj bo kakrš-
nokoli, v dnu svojega srca predobro veste, da je
pravo; toda ni prav, da se pregovarjam s svojim go-
spodom. D' Artagnan, vaš ujetnik sem, ravnajte torej
z menoj kot s takim.

— A, vraga! pravi d' Artagnan, dobro veste, da
ne boste dolgo moj ujetnik.

— Ne, pravi Aramis, zakaj gotovo naredijo z
nama, kakor so naredili z ujetniki pri Philipghauts-u.

— In kako so naredili z njimi? vpraša d' Ar-
tagnan.

— No, polovico so jih obesili, polovico postreljali,
odvrne Aramis.

— No, jaz vama jamčim, pravi d' Artagnan, da
ne bosta ne obešena ne ustreljena, dokler mi ostane
kaplja krvi v žilah. Sang-Diou! naj le pridejo! Sicer
pa, ali vidite ta vrata, Athos?

— Da, in ?...

— No, skozi ta vrata odideta lahko, kadar ho-
četa; zakaj od tega trenutka dalje sta vidva z Ara-
misom prosta kakor zrak.

— Po tem vas spoznam, moj vrli d' Artagnan,
odvrne Athos, toda vi niste več najin gospod: ta
vrata so zastražena, d' Artagnan, dobro veste.

— No, pa jih ulomita s silo, pravi Porthos. K
večjemu deset mož je tu.

— Za nas vse štiri ne bi bilo to nič, za naju dva
je preveč. Ne; čujte, ločeni, kakor smo sedaj, moramo
poginiti. Ozrite se le na oni usodni vzgled: na potu
v Vendômois sta bila vidva, vi, hrabri d' Artagnan,
in vi, tako močni in pogumni Porthos, potolčena; da-
nes sva potolčena midva z Aramisom, danes je prišla

vrsta na naju. Toda nikdar se nam ni zgodilo to, do-
kler smo bili vsi štirje združeni; umriva torej, kakor
je umrl Winter; jaz za svojo osebo izjavljam, da ne
pobegnem drugače, kakor če pobegnemo vsi štirje
skupaj.

— Ni mogoče, pravi d' Artagnan, midva se mo-
rava pokoriti Mazarinu.

— Vem, zato vaju ne silim dalje; moji razlogi
niso ničesar dosegli; gotovo so bili slabi, ker niso
imeli nikake moči nad tako pravičnimi duhovi kot sta
vajina.

— Sicer pa, če so dosegli kak uspeh, pravi Ara-
mis, je ta, da ne kompromitirava dveh tako vrlih pri-
jateljev kot sta d' Artagnan in Porthos. Bodita mirna,
gospoda, umirajoča vama bova delala čast; kar se
mene tiče, sem ves ponosen, da stopim pred kroglijo
ali celo poč vrvi z vami, Athos, zakaj nikdar se mi
niste zdeli tako velik kakor danes.

D' Artagnan ne odgovori ničesar, toda ko je zgri-
zel stebelce svojo cvetlice, si začne grizti prste.

— Kaj mislita, da vaju usmrtijo? pravi slednjič;
in čemu? Kdo ima kaj od vajine smrti? Sicer pa sta
najina ujetnika.

— Bedak, trikrat bedak! pravi Aramis; torej ne
poznaš Mordaunta? Samo enkrat se je srečal moj po-
gled z njegovim, in v tem pogledu sem videl, da sva
prokleta.

— Resnica je, da mi je zelo žal, da ga nisem zada-
vil, kakor ste mi rekli, Aramis, pravi Porthos.

— E, ta Mordaunt da bi mi delal slabi! vsklikne
d' Artagnan; cap de Diou! če me požgečka preveč od
blizu, ga zdrobim, tega hrošča! Ne mislita torej na

gubljajo te podpore ves pomen in ljudstvo izgublja zaupanje v pravičnost in pravo voljo vlade.

Na podlagi navedenih podatkov in mnenj je predlagalo društvo namestništvu:

1. Nakloni naj se čim večja podpora iz državnih sredstev za ublaženje bede krajem, ki so bili prizadeti po suši, kobilicah, gosencih in točli.

2. Ob podeljevanju podpor naj se ozira posebno na one kraje, ki leže v hribovitih in na kraškem svetu in ki so največ trpeli vsled suše, kobilic in toče.

3. Upoštevajo naj se od teh krajev v prvi vrsti oni, ki so bili prizadeti že lani po suši.

4. Na podlagi navedenih podatkov naj nakaže vlada primerno podporo za vsak sodni okraj posebej.

5. Razdeljevanje podpor oziroma nabava in nakup sena ter razdeljevanje krmil naj pripusti „Goriškemu kmetijskemu društvu“, ki hoče skrbeti, da vso akcijo izvrši s pomočjo svojega aparata v Gorici in na deželi ter s sodelovanjem občinskih zastopnikov in po svoji najboljši vednosti.

6. Prepusti naj se društvu, da ono določi vrste in množine krmila za vsako županstvo posebej in da krmila razdeli po razmerah doučnih krajev.

DOPISI.

Iz ajdovskega okraja.

Iz Dobravlj na Vipavskem: Pri nas se je vršil prvi civilni pogreb. — Ricmanje!

V torek zjutraj je za kapjo umrl neki Stanič, mesar v Rojanu pri Trstu, tukaj posestnik. Mož je šel v svoj vrt, ki je blizu hiše njegove, med potjo pade zadet od kapi, v par minutah je bil mrtev.

Sv. mati katoliška cerkev, oz. naši prečastiti, kateri uče: ljubi svojega bližnjega; ne sodite, da ne boste sojeni; sonce naj ne zaide za gore, predno nisi odpustil sovražniku, in še drugih takih lepih nauk, govoré ljudstvu, a oni teh nauk, katere je sam Bog — Jezus Kristus — učil in se po njih ravnal, ne smatrajo za resne, ampak se ravnaajo v nasprotnem smislu, mu niso hoteli prirediti cerkvenega pogreba. Sicer je prišel kapucin, ki sliši na ime Gottfried, kar bi se po slovensko reklo Bogomir, znan je ta pater izza deželnih volitev, ker je cokrilaril po vaseh in šuntal ljudi in delal sovraštvo med nami. Ta pater ni pustil trupla v cerkev. Ljudje so se seveda vpriči nekrščanskemu postopanju in rekli patru, da naj le ide domov, da lahko brez njega opravijo in videl bo, da Stanič nikdar več ne vstane iz groba, da vzamejo oni vso odgovornost za to. Cerkev, zvonovi in pokopališče smo mi z našim denarjem plačali.

Coklar jo je pobral rudeč kakor kuhan rak, pihal je kakor razdražen gad!

Ljudstvo je nato neslo pok. Staniča truplo v cerkev. Nekdo je tam molil par otenašev, a ljudstvo je odgovarjalo. Isto se je vršilo ob grobu. Bil je civilen pogreb.

Na župnika in patra so letele ostre besede, da bi jih slišala. Vsi brez izjeme so razdraženi in razočarani po tem postopanju, ki je nekrščansko. Spoznali so, da „učeca cerkev“ sovraži vse, kar ni njim brezpogojno vdano, spoznali so, da hudič ima več ljubezni kakor katoliški far. Le tako naprej in kmalu bomo na vrhu: ljudstvo mora spoznati nje, ki so tako hudobni.

Vdeležniki pogreba so rekli, naj pridejo po prostovoljno bira, bomo jim že pokazali.

Blagopokojni Stanič pa je tudi brez katoliškega farja pokopan in ravno tako dobro, kakor bi ga bil pokopal sam goriški nadškof Borgia. Počiva v miru.

Iz Rihemberga. — Kar je Štrancar pri nas v Rihembergu, imamo lepe čase. Sam se plazi vedno okrog: vsak dan je najmanj v Gorici ali Trstu. Z njim hodijo nekateri brumni starešini, zlasti župan Pavlica. Hočejo nam na vsak način naprtiti na rame grozovite davke za novo cerkvo. Ljudstvo je po večini proti temu in slišimo, da tudi glavarstvo in namestništvo. Toda Štrancar si vkljub temu ne da miru ne pokoja. Sto drugih večjih potreb imamo nego je nova cerkev. Zato pa zapojmo temu sitnemu fantu enkrat pesem, kakor jo zasluži in da mu bo po ušesih zvenela..... Štrancarjevih kolobocij smo do grla siti in nikdo nima več volje prenašati njegovih ljubeznivosti, ki jih vsepovsod uganja. V cerkvi naj vse v redu in brez pogrškov opravljaj! Vprašamo ga pa tudi, kdo je k. i. v. tolikim tožbam in pravdam? Ravno zdaj, se je v Gorici končala obravnava radi krivega pričanja. Teh tožba in pravd pa je bilo mnogo in že so tudi nove nastavljene. Poleg tega je z nami imela že porota posla in če Bog da, bo imela kmalu zopet. Kam pa nes dovede taka domača politika? Ali bi ne bilo prav, da se vsi združimo in izviru vsem tem preprirom in pravdam konec naredimo! Mi se tožimo in praskamo: Danes je sojen naprednjak, jutri njegov nasprotnik, a nekdo, ki je vsega tega kriv, se pa ne kaznuje, smeje v pest. Spametuj se, ljudstvo, in ne daj se v kremplje krivim prerokom, ki jih sicer moraš ti dobro rediti!

Iz goriške okolice.

Iz Brd. — Deželni poslanec in koščanski župan g. Fran Obljubek je sklical za dan 30. t. m. v Šmartno zaupen shod briskih županov in podžupanov.

Iz sežanskega okraja.

Iz Lokar. — V ponedeljek 24. t. m. smo imeli pri nas volitev župana. Izvoljen je za župana g. Anton Muha ml., o katerem upamo, da bo vodil našo občino kar najbolje v dobro našega ljudstva.

Redek cvet. — Pred hišo učitelja g. Albina Štrekelja v Škocijanu razcvetela se je v vsej svoji krasoti agave americana, ali kakor jo ljudje imenujejo: stoletna roža, stoletni kaktus ali stoletna alva. Na 5 m dolgem cvetnem poganjku, v debelostnem premeru od 9 cm, ima 17 cvetnih vejic in na vsaki vejici

po več šopov cvetov. Konstatiralo se je, da je rastlina stara 102 leti. Lastnik pokaže ta redki in občudovanja vredni cvet vsaki zavedni Slovenki in Slovencu za vsak dar v prid Ciril-Metodijevi družbi.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Družbi sv. Cirila in Metoda v korist prodaja na debelo in na drobno čistilo (krema) za čevlje in usnje g. I. Keber, trgovec v Ljubljani na starem trgu. Ljubljanskih trgovcev, ki prodajajo omenjeno čistilo, je že 24. Zadnji čas se je oglasilo več firm po deželi. Ker je cena tega čistila primerna, kakovost izvrstna, družbi sv. Cirila in Metoda pa donša dohodkov, se nadajamo, da se založe s tem blagom prav kmalu vsi narodni trgovci, zavedni Slovenci pa naj kupujejo in rabijo le Kebrovo čistilo za čevlje.

Vabilo na XXIII. redno veliko skupščino „Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“ v nedeljo dne 23. septembra 1908. v Ptuj.

Spored:

Zborovanje se prične ob 11. uri dopol. v „Narodnem domu“. 1. Nagovor prvomestnika. 2. Tajnikovo poročilo. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Poročilo nadzornišva. 5. Volitev članov v družbino vodstvo. 6. Volitev nadzornišva (5 članov). 7. Volitev razsodnišva (5 članov). 8. Slučajnosti. — Vodstvo „družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“, dne 22. avgusta 1908.

Dostavek: 1. Po zborovanju bo skupen obed v restavraciji „Narodnega doma“. Kuvert 2 K 50 v. Udeležencem se je zglasiti do 8. septembra z naslovom: Moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda „Narodni dom“ v Ptuj. — 2. Dne 12. sept. odhod iz Trsta ponoči ob 11.30. — Dne 13. sept. odhod iz Ljubljane zjutraj ob 4.57. — Dne 13. sept. odhod iz Zidanega mostu zjutraj ob 6.41. — Dne 13. sept. odhod iz Celja ob 7.15 zjutraj. — Prihod v Ptuj ob 9. uri 53 minut.

Za družbo sv. Cirila in Metoda. — Kanalcij, zbrani na sestanku v gostilni „pri Vrhovcu“, veseleči se povrnitve gospoda Škvarnika iz Sežane, zložili 10 K 86 vin. koji znesek pa je bil koj na to prodan dražbenim potom v pričo izzivajoče in spodbujajoče pesni „Pri nas je korajža, pri vas je pa ni...“ pri omizju št. II. za K 35. Sv. Ciril in Metod sta lahko zadovoljna s tem profitom.

Gospica Mira Bajčeva iz Renč je poslala 20 K 52 vin., kateri znesek je nabrala o priliki odhodnice, katero je priredilo društvo „Svoboda“ odhajajočemu članu in tajniku gosp. Urhu Pavlica dne 27. t. m. v gostilni g. Hebat.

Domače vesti.

Darovi za „Dijaško kuhinjo“: Avguštin Švara v Tomaževici-Komen 201 K 25 v, Lucijan Kovačič, poštar v Sv. Luciji 3 K, nabiralnik v kavarni „Central“ v Gorici 13 K 94 v in

2 Liri 11 cent. — Živel darovalci in njih posnemalci!

Na c. kr. pripravniči za učiteljska v Tolminu se bo vršilo vpisovanje učencev v ponedeljek in torek, dne 14. in 15. septembra t. l. od 8.—12. ure predpoldnem. V zavod se sprejmejo zdravi dečki, ki so dopolnili vsaj 13½ leta in imajo potrebno predizobrazbo. Pri vpisovanju se zahteva: 1. zadnje šolske spričevalo, 2. krstni list, 3. zdravniško spričevalo s potrdilom o cepljenju. — Dečki, kateri zadnje leto niso hodili v šolo, predložiti morajo še npravnostno spričevalo, podpisano od županstva in šol. vodstva.

Ubožni in pridni gojenci dobe učne knjige na posodo in koncem leta nekaj državnih podpore. Dobra dijaška stanovanja stanejo v Tolminu po 28—30 K na mesec.

Prvaški Sokol bo imel 12. septembra zvečer ob 8. uri svoj redni občni zbor. Ako bi ne bil ob tem času sklepčen, se vrši pol ure pozneje drug občni zbor ne glede na število navzočih članov.

Bralje Sokoli! — Kakor že naznanjeno, udeležimo se jutri v nedeljo dne 30. t. m. veselice društva „Ipava“ v Mirnu. Zbirališče jo v „Trgovskem domu“, od koder odkorkamo točno ob 1. uri in pol popoldne. Na zdar!

Odbor telovadnega društva „Sokol“ v Gorici. 6g. odborniki kolesarskega društva „Gorica“ so uljudno vabljeni k seji, koja se bo vršila v ponedeljek dne 31. avgusta t. l. ob 8½ uri zvečer v društvenih prostorih.

Predsedstvo.

„Klub Jugoslovanov“ v Gorici napravi 30. t. m. izlet k veliki narodni slavnosti v Miren. Odhod točno ob 2¼ uri popoldne od gostilne Molar na Senenskem trgu.

Razpis štipendija. — Z začetkom I. tečaja šolskega 1908./09. se ima podeliti rodbinski štipendij v letnem znesku 176 kron av. v. katerega je ustanovil ranjki kaplan v Šempolaju (fara Devin) Tomaž Pravica. — Vživati morejo ta štipendij po naredbi ustanoviteljevi pred vsemi učenci se mladenči iz rodu zakonskih Antona in Marije Kralj, rojene Oblik, katerih prvi je v Slivnem (okraj Komen) druga pa v Ravneh (okraj Cerčno) rojena, po bližnji ali daljši rodbinski stopnji, če pa ni takih prosilcev, pa učenci iz podružnice Šempolaja, drugače pa učenci iz Devinske fare sploh in sicer brez omejitve na kak poseben šolski oddelek in brez razločka starosti. Štipendij vživajo tako dolgo, dokler imajo v naravnem obnašanju in drugih predmetih dobre rede. — Pri sicer enakih razmerah imajo ubožnejši prednost pred premožnejšimi. Prosilci tega štipendija imajo vložiti svoje prošnje do 30. septembra 1908. po ravnateljstvih svojih učiteljskih pri c. kr. namestništvu, katerim je priložiti krstni in domovinski list, dalje šolska spričevala zadnjih dveh tečajev, kakor eventualno ubožni list, in slednjič postavni dokaz njih eventualnih rodbinskih razmer oziroma njih sorodnikov z omenjenima zakonskima. — Trst, dne 20. avgusta 1908. — Od c. kr. namestništva.

beg, ni treba, zakaj prisegam vama, da sta tu tako varna, kakor sta bila pred dvajsetimi leti; vi, Athos, v ulici Férou, in vi, Aramis, v ulici Vaugirard.

— Glejte, pravi Athos ter iztegne roko proti enemu zamreženih oken, ki sta razsvetljevali sobo, takoj boste vedeli, pri čem ste, zakaj tam le prihaja.

— Kdo?

— Mordaunt.

In res, ko je d'Artagnan sledil smeri Athosove roke, je zapazil jezdeca, ki se je bližal v naglem teku. Bil je res Mordaunt.

D'Artagnan plane iz sobe.

Porhos hoče iti za njim.

— Ostanite, pravi d'Artagnan, in pridite šele tedaj, ko boste čuli, da bobnam s prsti po vratih.

XXXI.

Jezus moj Gospod!

Ko je dospel Mordaunt pred hišo, je zagledal d'Artagnana na pragu in vojake, ki so ležali s svojim orožjem tupatam na mehki vrtni travi.

— Hola! zavpije Mordaunt, ves zasopljn od naglega dira, ali sta ujetnika še vedno tu?

— Da, gospod, odvrne seržant ter se s svojimi ljudmi vred naglo dvigne, in vsi skupaj hkratu salutirajo.

— Prav. Štirje možje naj ju primejo ter odvedejo takoj v moje stanovanje.

Štirje možje se pripravijo.

— Izvolite? pravi d'Artagnan v onem šaljivem glasu, katerega so naši čitatelji gotovo že večkrat

opazili na njem, odkar ga poznajo. Kaj pa je, če smem vprašati?

— Kaj je, gospod? pravi Mordaunt; no, velel sem štirim možem, naj primejo ujetnika, ki smo ju zgrabili danes zjutraj, ter ju odvedejo v moje stanovanje.

— In zakaj to? vpraša d'Artagnan. Oprostite mojo radovednost; toda lahko razumete, da bi bil jaz rad poučen v tej zadevi.

— Zato ker sta jettika sedaj moja, odvrne Mordaunt samozavestno, in ker razpolagam z njima, kakor se mi poljubi.

— Dovolite, dovolite, mladi gospod, motite se, kakor se mi zdi, pravi d'Artagnan: ujetniki pripadajo navadno onim, ki jih primejo, in ne onim, ki so jih samo nameravali prijeti. Vi bi bili lahko prijeli milorda Winterja, ki je bil vaš stric, kakor pravijo; pa ste ga rajši usmrtili; no, prav: tudi midva, gospod Vailon in jaz, bi bila lahko usmrtila ta dva plemiča, pa sva jih rajši prijela. Vsak po svojem ukusu.

Mordauntu preblede ustnice.

D'Artagnan je videl, da stvar postane kmalu sitna, in začel je bobnati koračnico straže po vratih.

Pri prvem taktu je že prišel Porthos ven ter se postavil na drugo stran vrat; stal je na pragu, čelo pa mu je segalo ravno do vrha vrat.

Vse to ni ostalo tajno Mordauntu.

— Gospod, zarohni v jezi, ki je ni mogel več krotiti, vaš upor bi bil zaman, ta dva ujetnika mi je ravnekar podaril vrhovni general, moj slavni gospod Olivier Cromwell.

D'Artagnana so zadele te besede, kakor bi ga strela udarila. Kri mu je udarila v senca, pred očmi se mu je stemnilo, razumel je Mordauntovo samozavest, in njegova roka je segla instinktivno po držaju njegovega meča.

Porthos je gledal d'Artagnana, da bi vedel, kaj ima storiti ter urediti svoje vedenje po njegovem.

Ta pogled Porthosov je d'Artagnana bolj razburil nego pomiril, in začel si je očitati, da je poklical Porthosovo brutalno silo v zadevi, katero je bilo treba rešiti v prvi vrsti z zvijačo, kakor se mu je zdelo.

— Sila bi nas vse pogubila, pravi sam pri sebi; prijatelj d'Artagnan, dokaži tej mladi kačici, da nisi samo močnejši, ampak tudi bolj premeten, nego on.

— A, pravi nato glasno ter se globoko prikloni, zakaj niste tega takoj povedali, gospod Mordaunt! Kako? od gospoda Oliviera Cromwella prihajate, tega najslavnejšega sodobnega poveljnika?

— Ravnekar sem ga ostavil, gospod, pravi Mordaunt, stopi s konja ter ga izroči nekemu vojaku, naj ga drži, da, ravnekar sem ga ostavil.

— Zakaj niste torej tega takoj povedali, dragi gospod! nadaljuje d'Artagnan; vsa Angleška je v Cromwellovih rokah, in ker prihajate v njegovem imenu po jettika, se vam jaz uklonim, gospod; vaša sta, vzemite ju.

Mordaunt se veselo približa, in Porthos pogleda ves uničen in z globokim začudenjem d'Artagnana ter že odpre usta, da bi govoril.

Sodni tajnik slavnostni Covačig na tukajšnji okrajni sodnji pašuje v svojem kazenskem oddelku, kakor baš sam hoče. Tam je doma justica, katero imenujemo Covačigovo justico. „Mi son giudice“, pravi Covačig pa piska pri tem na ves svet in na vse svoje predstojnike gori do ministrov. „Giudice“ Covačig je obsodil že nešteto ljudi, pa tudi razžalil je že nešteto ljudi v sodni dvorani pri razpravah. No, bodimo pravični pa recimo, da v slučajih, ko je prav na mestu „Covačigova justica“. Toda na splošno se ne da uveljaviti. Mož jo je skupil. Razžalil je nekó stranko v sodni dvorani na tak način, da se je čutila prisiljeno tožiti gospodá kazenskega sodnika radi žaljenja časti. In kazenski sodnik Covačig je bil obsojen pred kratkim radi žaljenja časti stranke v sodni dvorani na 50 K globe. Veliko jih je razžalil, ker mož ni izbirčen v besedah, slednjič jo je skupil, in tako imamo na okrajni sodnji v Gorici obsojenega kazenskega sodnika. Mož pa sodi vsejedno naprej.

Posebno stopa v oči razprava pri njem proti c. kr. redarju Andreju Pavlinu. Ta redar je bil 5. julija t. l., v času, ko so se odlikovali laški pocestni banditi, ponoči pred „jelenom“ zadet s kamnom; takrat so banditi odbili kapo orožniškemu stražmeštru in nekega slovenskega gospoda brez povoda napadli na Travniku. Redar jim je takrat rekel: Buttar sassi se una vigliacheria. Čutila sta se žaljena radi tega imenitna laška junaka pelic in kamenja Gorjan in Palik, potem pa še tisti divjak Cej in neki Battaglia, katera je Pavlin razžalil baše prejšnji dan na Telovadnem trgu. „Signori goriziani“, kakor jih imenuje „Corriere“, so bili strašno žaljeni, šli so tožiti ter so pričakovali željno razprave pred kazenskim sodnikom Covačigem. Razprava se je vršila. Stražmešter je mogel le malo povedati. Priče, laški fantiči, so nastopili korajžno, in redar Paylin je bil obsojen na 20 K globe. Ne vemo, če bi bil kdo drugi toliko verjel tem pričam.

Kaj so delali po noči pred „jelenom“ in na Travniku? Iz dobrih namenov niso bili tam. Kdo je metal kamenje, se ni dalo baš dognati. Oko redarjevo pa navadno vidi točnejše nego drugo. Metanje kamenjev pa je „vigliacheria!“ Kaj hoče biti drugega! — Vidi pa se, s kakimi nameni so nastopili „razžaljeni“ fantje proti Pavlinu. V taboru teh laških junakov vlada sedaj veliko veselje in proslavlja nje radi te obsodbe, češ, redarje smo ugnali: „Če se drzne še kdo kaj reči, nastopimo kot priče, in obsodba je gotova.“

Čas je zadnji, da se odvzame Covačigu kazenski oddelk na okrajni sodnji ter se ga pošlje v pokoj, kajti drugodi ni nikjer za rabo, ker je pozabil že vse paragrafe in mu je od vse juristarije ostalo le še par paragrafnih kluk za okrajne sodnje kazenski oddelk, kjer pa tudi ni več za rabo in kjer se splošno že dolgo časa želi popolnoma drugačnega ravnanja z ljudmi.

„Gorica“ je lagala pred kratkim, da nekje na Štajerskem niso hoteli vzeti v „Sokolsko“ društvo nekega človeka, češ, da jim je proni-

zek. Potem pa je kričala: glejte jih demokrate! — Vse, kar je pisala, je laž. Takega slučaja ni bilo nikjeri. — Ubogi „katoliški“ backi, ki morajo verjeti „Gorici“, glasilo nadškofa in kneza, take in jednake laži!

Nadškofa in kneza branijo njegovi klerikalni rojaki po „Prismojenčku“. Strašno so hudi. Kar državnega pravdnika kličejo na pomoč, ki naj bi zaplenil vse, kar se piše proti nadškofu. Nadškof je kriv sam, da se piše proti njemu; zakaj pa se je vrgele v klerikalno politiko z vso svojo močjo? Škofa bomo še „prali“; pa še kako, dokler bode delal tako razdorno politiko, kakor doslej. — Državni pravdnik naj zapleni njegove okrožnice, ki učijo sovraštvo: brat proti bratu, društvo proti društvu!... Na koncu je lepa ta, da identifikujejo nadškofa s cerkvijo in vero. Kdor je proti nadškofu v politiki, ta je po mnenju prismojenih klerikalcev proti cerkvi in veri! — Bog daj takim norcem pamet!

O „zmagi na vsaj črti“ pri občinskih volitvah v Črnljah klepečejo farovski listi. Slabaz maga, če se v tretjem razredu po dvanajstnem boju vlovi celih 8 glasov večine. Agitacija nunccev je bila skrajno nesramna ter je segala celo v volilno dvorano. Črnuhi so snedli 8 glasov — ali drugič jih ne bodo več. Naša stranka se je pokazala kijubu tej klerikalni „zmagi“ močno. Vsa čast volilcem, ki so nastopili nevstrašno navzlic grdim pogledom razjarjenih nunccev. — Razlika je takoj majhna, da smo preprišani, da prihodnjič podležejo klerikalci. Naj se torej sedaj le veselijo; saj se zadnji-krat.

Dostavljamo le še, da so imeli pri volitvah v državni in deželni zbor klerikalci v črniški občini večino. Da se ne bodo morda hrupili, da so pridobili kako občino!

O ljubezni do kmeta piše zadnji „Prismojenec“ ter se zgraža nad plesom v Dornbergu v nedeljo, češ da v času, ko povodenj dela škodo, se ne spodobi plesati. — Klerikalci se ples dandanašnji sredstvo, s katerim tudi hočejo privezati mladino nase; dandanašnji se sme plesati na katoliški podlagi, drugače pa ne. — Proti preveliki plesariji smo mi že večkrat nastopili pa resno. Ako „Prismojenec“ piše proti plesu v Dornbergu, piše le zato, da more udrihati po nekaterih osebah. — Naj bi udrihal slepar rajši po tistih zanikernih klerikalnih poslancih, ki so zalegnili regulacijo Vipave; te treba prijeti v prvi vrsti.

Z notico o nekem laškem fotografu v zadnji številki se je čutil zadetega g. fotograf Mazzucio v Gorici, ki pravi, da je res sprejel naročila po svojem uslužbenec ter jih tudi izvršil; kar ni mogel en dan izvršiti, je prišel izvršiti pozneje. Usluzbenec njegov je pozval v Tolminu vse one, ki so dali kaj na račun, naj se pridejo slikat; če kdo ni prišel, ni krivda fotografa. — Tako izjavlja on nasproti poročilu iz Tolmina.

Dva nemška vojaka tuk. 47. pešpolka sta napadla okoli polnoči nekega Jos. Štrosarja, ki je šel čisto mirno s svojo ženo po Verdijevem Tekališču od vojaškega skladišča proti mestnemu vrtu. Po vsej sili sta mu hotela vzeti ženo, čeprav jima je povedal, da je njegova

žena in ne morda kaka druga ženska. Jeden vojakov je napadel Štrosarja ter ga udaril. Štrosar mu je potegnil bajonet, katerega pa mu je moral hitro vrniti, ker se je bilo bati, da ga vojaka še hujše napadeta. Žena se je vsa tresla in bati se je bilo najhujšega. Krik in vik je privabil k oknu v nasprotni hiši polkovnika 47. pešpolka, ki je ukazal vojakom (bili so trije, eden zadej za njima), naj se ustavijo. Ko so vojaki zaslišali glas polkovnika, so zbežali. Polkovnik je zaslišal Štrosarja, potem pa šel v vojašnico dat ukaz, da morajo vse vojake, ki pridejo še v vojašnico, zapisati, da se tako pride na sled nesramnima napadalcema. Štrosar je povedal dogodek tudi na policiji. Neki redar je šel gledat, če bi dobil onadva vojaka. Izsledil ju je kmalu na poti k usmiljenim devicam pod Kostanjevico. Pridružil se jima je ter ju izpraševal, koliko časa imata še služiti itd. Povedala sta mu, da jeden bo služil še eno leto, drugi pa je rezervist. Potem jima je še svetoval, naj le dobro potrkata še, ker se takoj ni odprlo; storila sta tako in kmalu na to sta skočila tička v klet. Redar si je bil po Štrosarjevem popisu na jasnem, da ima prava dva napadalca v rokah. Tekel je po vojaško patroljo, ki je aretirala napadalca, katera zaslužita prav eksemplarično kazen.

„Gorica“ je lagala med drugim tudi to, da so bili navzoči na zborovanju naprednih akademikov tudi srednješolci. Nasproti tej klerikalni laži povemo, da ni bil navzoč na onem zborovanju niti eden srednješollec, pa setudi nikoga vabilo ni, kajti glavni namen je bil ta, da pridejo napredni akademiki manifestirati, da je skoro vsa goriška akademična mladina v naprednem taboru.

3 mladi delavci in jedna deklica iz Moravske na Češkem, stari so po 18 do 20 let, so se priglasiili na policiji, naj jih pošlje domov, ker nimajo nikakih sredstev in nikakega dela. Delali so nekje v tovarni; ker ni bilo več dela za nje, so ostali brez sredstev.

Izpred sodnje. — Klicanih je bilo pred sodnijo 6 gorških mladičev, ki so se udeležili znane socialistične demonstracije dne 3. marca t. l. Hoteli so iti v številu nekkih 100 demonstrirati pred stanovanje prošta Faiduttija, ali v ulici Municipio so jih vstavili redarji pod poveljstvom komisarja dr. Casapiccola. Najbolj razgreti so bili: Mario Zavadiav, 20 let, star 18 let; Avgust Flamio, star 20 let, kolarski pomočnik; Anton Mauer, pisar, 22 let star, iz Fare; Josip Velusig, 18 let star; Karol Zei, 18 let star, slikarski pomočnik; Teodor Weinberger, 19 let star, kotlarski pomočnik. — Mauer, Zavadiav in Flamio so bili oproščeni, Zei je dobil 5 dni zapora, Weinberger 48 ur, Velusig pa 24 ur.

Ukradeni bicikli. — Dragonskemu naredniku Lisjaku je ukradel nekdo bicikelj z vrta v restavrantu „Central“; enoletnemu prostovoljcu Ogorelcu pešpolka štev. 47. pa je ukradel neznan tat bicikelj „pri jenu“.

Neki enoletni prostovoljec 47. pešpolka je obdolžen, da se je pregrešil v Podgori pri Gorici ponoči nad neko 8 letno deklico. Prostovoljca so zaprli.

Štiri ponočni pevci in rogovilca je obsodila policija: jednega na 4, drugega na 3 dni; dva pa vsakega na 24 ur zapora. Ti menda ne bodo več peli in rogovili ponoči okoli!

Zveza narodnih društev.

Vsi v Miren! — Jutri se vrši velika veselica v Mirnu, katera se bo razlikovala od drugih običajnih okoličanskih veselic v tem, da nastopijo na njej tudi razna goriška sokolska društva. Tudi v Mirnu se ustanovi Sokol, kateri bo šesti v naši goriški deželi. Z naudjenjem je sprejela javnost veselo vest o ustanovitvi novega Sokola, zato pa naj ne odmanjka meščanstvo in okolica jutri na veselici, ki je v tesni zvezi z ustanovitvijo mirenškega Sokola. Mnogo okoličanskih društev je že prijavilo svojo udeležbo pri tej veselici, in upati je, da se bo razvila v Mirnu prava ljudska in narodna veselica, kakršna še ni bila v Mirnu.

Zatorej jutri: Vsi v Miren!

Kolesarsko društvo „Gorica“ vabi svoje člane k izletu, katerega priredi v nedeljo dne 30. avgusta t. l. v Miren k veliki narodni slavnosti. — Zbirališče: kavarna Central in gostilna Molar. — Odhod: točno ob 2 uri popoldne.

— Rednik: Albert Boltar. — Og. člani so naprošeni, da se izleta v največjem številu udeležijo in da pridejo vsi v kolesarski opravi; kdor ne pride v kolesarski opravi, tega se ne pusti zraven. — Zdravo! Odbor.

Bratno in pevsko društvo „Ipava“ v Mirnu priredi v nedeljo, dne 30. avgusta t. l. veliko narodno veselico s sodelovanjem raznih pevskih in sokolskih društev na prostorih gg. Miha in Ivana Faganelli. Začetek ob 4. uri pop. Vsopred: 1. Ob 2 1/2 uri pop. sprejem došlih društev z godbo in društvom „Ipava“. 2. Novak Vilko: „Ustaj“, poje mešan zbor društva „Novi žar“ Rupa-Peč. 3. Iv. pl. Zajc: „Bog i Hrvati“, poje društvo „Kras“ iz Opatjegasela. 4. H. Volarič: „Novinci“, poje društvo „Naš prapor“ iz Pevme. 5. Javna telovadba gorških sokolskih društev. Proizvajanje prostih vaj in telovadba na orodju. I. Telovadno društvo Sokol iz Gorice, II. Telovadno društvo Sokol iz Solkana, III. Telovadno društvo Sokol iz Ajdovščine, IV. Telovadno društvo Sokol iz Prvačine, V. Telovadci iz Mirna. 6. Iv. pl. Zajc: „Hrvaticam“, poje društvo „Nada“ iz Sovodenj. 7. V. S. Vilhar: „Slovenac i Hrvat“, poje društvo „Ipava“ iz Mirna. Med proizvajanjem točk svira sokolska godba iz Prvačine. Korporativno se udeležijo veselice kolesarsko društvo „Gorica“, „Klub jugoslovancev“ in bratno in pevsko društvo „Hajdrih“ iz Proseka po deputaciji. Po končanem vsopredju javni ples. Vstopnina k veselici 50 vin., k plesu 6 kom. 1 krono. Med plesom deluje šaljiva pošta in loterija. Zvečer umetni ognji

D'Artagnan potrka Porthosa po škornju, in ta je razumel, da ima njegov prijatelj svoje posebne nakane.

Mordaunt stopi na prvo stopnico pred vrati ter hoče s klobukom v roki med prijateljskima dalje; obenem namigne štirim možem, naj gredo za njim.

— Toda, oprostite, pravi d'Artagnan s svojim najljubeznivejšim nasmehom ter položi roko na Mordauntovo ramo, če je slavn general Olivier Cromwell odločil najina ujetnika za vas, vam je poklonil ta dar gotovo pismo.

Mordaunt se na kratko vstavi.

— Dal vam je kako pisemce zame, kak košček papirja vsaj, ki priča, da prihajate v njegovem imenu. Blagovolite mi izročiti to pisanje, da se vsaj pod to pretvezo izgovorim pri svojih rojakih, ker ju moram ostavit. Drugače bi to naredilo slab utis, saj razumete, dasi sem prepričan, da jima general Olivier Cromwell ne more želeti slabega.

Mordaunt stopi za korak nazaj ter pogleda d'Artagnana, kakor bi ga hotel požreti, ker začutil je klofuto; toda d'Artagnan vrne ta pogled z najljubeznivejšim in najbolj prijateljskim obrazom, ki ga je sposoben človek.

— Če vam nekaj povem, gospod, me li hočete potem žaliti, da dvomite o tem? pravi Mordaunt.

— Jaz! vsklikne d'Artagnan, jaz da bi dvomil o tem, kar pravite! Bog varuj, dragi gospod Mordaunt! nasprotno, smatram vas za častivrednega in dovršenega plemiča, sodeč po tem, kar vidim; in potem, gospod, hočete li, da govorim odkrito z vami? nadaljuje d'Artagnan prostodušno.

— Govorite, gospod, odvrne Mordaunt.

— Gospod pl. Vallon, ki ga vidite tu, je bogat, ima štirideset tisoč lir rente in se vsled tega ne briga za denar; ne govorim torej zanj, temveč zase.

— Dalje, gospod?

— No, jaz nisem bogat; za Gaskoncea to ni nikaka sramota, gospod; noben Gaskonec ni bogat, in Henrik IV. slavnega spomina, ki je bil kraj Gaskoncev, kakor je Nj. Velikanstvo Filip IV. kralj vseh Špancev, ni imel nikdar krajcarja v žepu.

— Končajte, gospod, pravi Mordaunt; že vidim, kam merite, in če vas zadržuje to, kar jaz mislim, se bo dala ta težkoča odpraviti.

— Ah, saj sem vedel, da ste duhovit dečko, pravi d'Artagnan. Torej stvar je taka; čujte, kje me čevlji žuli, kakor pravimo mi Francozi; jaz sem samo častnik, nič drugega; samo to imam, kar mi prinese moj meč, to se pravi, več batin nego bankovcev. Ko sem torej danes zjutraj prijel dva Francoza, ki sta se mi zdela visokega rodu, dva viteza reda „podvezec“, sem si mislil: Moja sreča je gotova. Dva viteza, pravim, zakaj gospod pl. Vallon je bogat ter mi v takih slučajih vselej odstopi svoje ujetnike.

D'Artagnanova zgovornost in prostodušnost je Mordaunta vsega zmešala; nasmehnil se je ljubeznivo, kakor človek, ki razume prav dobro take razloge, ter odgovoril uljudno:

— Takoj dobim podpisano povelje, gospod, in s tem poveljem dva tisoč pištol; toda dovolite mi, gospod, da odvedem ta dva človeka takoj s seboj.

— Ne, pravi d'Artagnan; kaj vam stori pol ure zamude? Jaz sem vojak, navajen na red, gospod; uredimo torej te stvari po pravilih, kakor se imajo vršiti.

— Toda lahko bi vas prisilil, gospod, nadaljuje Mordaunt; tu jaz ukazujem.

— A, gospod, pravi d'Artagnan ter se ljubeznivo nasmehne, vidi se vam, da ne poznate še gospoda pl. Vallona in mene, dasi imava čast, potovati v vaši družbi. Midva sva plemiča, in kot taka sva zmožna pobiti vas in vaših osem mož. Za Boga, gospod Mordaunt! ne bodite trmasti, zakaj če se kdo upira, se upiram tudi jaz, in moja trma postane tedaj divja, in ta gospod, nadaljuje d'Artagnan ter se ozre v Porthosa, je v tem slučaju še veliko bolj trmast in bolj divji nego jaz: poleg tega naju je poslal kardinal Mazarin, ki zastopa francoskega kralja; iz tega sledi, da zastopava midva v tem trenutku kralja in kardinala, in vsled tega sva kot poslance nedotakljiva, kar bo Olivier Cromwell gotovo prav dobro razumel, ker je pač brezdvomno ravno tako velik politik kakor je velik general. Prosite ga torej pismenega povelja; saj vas to nič ne stane, dragi gospod Mordaunt!

— Da, pismo povelje, pravi Porthos, ki je začel razumeti d'Artagnanovo namero; pismo povelje, samo to hočeva imeti, nič drugega.

(Dalje pride.)

Čisti dobiček se porabi za ustanovitev Miren-
skega Sokola. Preplatila se hvaležno spreje-
majo. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Pevsko-zabavalno društvo „Prešeren“ v Št.
Petru vabi k veliki veselici, kateri priredi v
nedeljo dne 6. septembra t. l. na dvorišču
„Kmetijske zadruge“ v lepi senci. — Vspo-
red: 1. N. N. „Pri zibelji“, poje domači pev-
ski zbor. 2. Nedved: „Vijoličen vonj“, poje
mešan zbor društva „Svoboda“ iz Renč. 3.
Nedved: „Zvezna“, poje možki zbor društva
„Lijak“ iz Vogerskega. 4. Kotolinci: „Pro-
ljetni zvuci“, poje mešan zbor društva „Nada“
iz Sovodenj. 5. Kimovec: „Venček gorenjskih“,
poje mešan zbor društva „Napredek“ iz Gor.
Vrtojbe. 6. Nedved: „Nazaj v planinski raj“,
poje mešan zbor društva „Zvezda“ iz So-
vodenj. 7. Meško: „Na smrt obsojeni“, žaloigra
v treh dejanjih. Prirojena za razmere gori-
ških Slovencev. — Igrajo domači diletantje.
Po veselici ples. Vsak komad stane 20 vin.
Začetek točno ob 8. in pol pop. M. vsako
točko in pri plesu svira oddelek vojaške
godbe št. 47. iz Gorice. Vstopnina k veselici
40 vin., sedeži I. vrste 1 K, II. in III. vrste
60 vin., ostali 30 vin. — Vojaki in dijaki
20 vin. V slučaju slabega vremena se vrši
veselica prihodnjo nedeljo. K obilni ubeležbi
uljudno vabi odbor.

Bratno in pevsko društvo „Ipara“ iz Mirna
naznanja vsem izletnikom iz Gorice, da bodo
vozili v nedeljo k veselici tramvaji od 1½
izpred kavarne „Dogana“.

Rogaški **uzbuja tek,**
Templjev vrelec **pospešuje prebavo**
 in uredi stolico.
Zaloga pri Antonu Jeretiču in A.
Seppenhofnerju v Gorici.

Trgovsko-obrtne in gospodarske vesti.

Zadružni pouk. — „Gospodarska zveza za
Istro“ v Puli je priredila dva poučna tečaja
v knjigovodstvu in upravi zadrug s posebnim
ozirom na rajfajzenovke. — Eden tečaj se
je vršil v Puli in se je pričel 17. avgusta,
vodila pa sta ga gg. dr. Ivan Zucco in Jo-
sip Stihovič. Drugi tečaj se je vršil pod
vodstvom g. dr. J. Matko Laginje na Krku
od 19. avgusta naprej. Vsak tečaj je trajal
10 dni.

Suša na Štajerskem je napravila kmetom
škodo le pri živinoreji do 25 milijonov K;
s škodo v sadjarstvu in vinoreji bo skupne
škode do 100 milijonov K.

15% zemljiškega davka odpisejo po suši
prizadetim na Štajerskem. Tako je sporočil
poslanec Ploj na shodu v Ptaju.

Politični pregled.

Štajerski deželni zbor je sklican na dan
15. septembra t. l. Zasedanje bo jako važno,
ker gre za preosnovo volilnega reda za vojvo-
dino Štajersko. Bil se bo oster boj, ker
Nemci hočejo prikrajsati Slovence, kar bi se
le dalo.

Za Tirolsko je izdelan nov deželni volilni
red. Zanimivo je na njem posebno to,
da po njem trgovsko-obrtne zbornice nimajo
poslancev.

Srbska trgovska pogodba stopi v veljavo s
1. septembrom t. l. in sicer provizorično,
kakor se uradno razglašala.

Razne vesti.

VIII. kongres slovanskih časnikařev v Ljubljani.
— „Odbor Zveze slovanskih časnikařev“ je
imel v ponedeljek 24. t. m. v Brejskovi re-
stavraciji v Pragi sejo v prisotnosti zastop-
nika „Društva slovanskih književnikov in čas-
nikařev“ iz Ljubljane R. Pustoslemška. Pred
vsem se je določil program za kongres. Ta
program se zaeno z legitimacijo doposlje vsem
prijavljenim udeležencem in gostom kongresa.
Kongresni znak (slovenska trobojnica s pere-
som) dobe udeleženci v kongresni pisarni v
Ljubljani in sicer proti legitimaciji in proti
plačilu kongresne pristojbine, ki znaša 10 K.
Ljubljanski odbor je pripravil udeležencem
kongresa slovanskih časnikařev ljubezno pre-
senečenje za spomin. Za stanovanje je pre-
skrbljeno po hotelih proti najnižji ceni. Pri-
hod v Ljubljano je določen na dan 7. septem-
bra zvečer. Dne 8. septembra dopoldne aka-
demija v proslavo Primoža Trubarja v „Mest-
nem Domu“ in polaganje temeljnega kamna
za Trubarjev spomenik pred „Narodnim do-
mom“. Ob 2. popoldne otvoritev kongresa slo-

vanskih časnikařev v veliki dvorani „Mest-
nega doma“ v Ljubljani. Zborovanje traja do
5. popoldne. Nato banket mesta Ljubljane na
čast slovanskim časnikařem v veliki dvorani
hotela „Union“. Dne 9. septembra ob 9. do-
poldne nadaljevanje zborovanja. Opoldne za-
jutr v „Švicariji“. Ob 2. popoldne se zboro-
vanje nadaljuje in na to zaključ. Po zaklju-
čenju shoda ogledovanje Ljubljane. Ob 8.
zvečer koncert v veliki dvorani hotela
„Union“. Dne 10. septembra dopoldne izlet v
Postonjsko jamo, kjer bo slovesen sprejem,
na to odhod v Trst. Na dnevnem redu kon-
gresa bodo te-le točke: 1. Otvoritev kongresa
po predsedniku „Zveze“ Mihailu Chylinskem.
2. Volitev predsednika kongresa. 3. Volitev
posebnega odseka za kongresna dela. 4. Josip
Holeček: „Jubilej slovanskih časnikařskih kon-
gresov“. 5. dr. Antonin Hajn: „Današnje stan-
je reforme tiskovnega zakona“. 6. Prokop
Gregř: „O slovanski tiskovni kancelariji“. 7.
Aleksander Borzenko: „Vseslovenska biblio-
grafija“. 8. Josip Kummer: „O slovanskem
tipografskem slovniku“. 9. A. Stakovič: „O
vseslovenskem tiskovnem organu“ in 10. Jo-
sip Vejvara: Poročilo o delovanju „Zveze“.

Občni zbor akad. ter. društva „Prosveta“ se
vrši 5. kimavca v Ljubljani, v levi dvorani
hotela „Ilirija“ s sledečim dnevnim redom:
1. Čitanje zapisnika zadnjega obč. zbora. 2.
Odborovo poročilo. 3. poročilo preglednikov.
4. poročilo podružnic in odsekov. 5. Volitev
predsednika. 6. Volitev odbora. 7. Volitev 2
preglednikov. 8. Samostojni predlogi. 9. Slu-
čajnosti.

Kazenski senati za mladostne. — Pravosodno
ministerstvo namerava, kakor je bilo nazna-
njeno sodiščem, odkazati vse kazenske stvari
proti mladostnim, ki niso še dovršili 18. leta,
pri sodnih dvorih posebnemu razsodnemu se-
natu in pri okrajnih sodiščih posebnemu sod-
niku. V kolikor je to mogoče pri organizaciji
sodišč, polagajo se bo sodništvo v teh kazen-
skih stvareh ob enem v roke varstvenega
sodnika.

Pri kazenskih stvareh, na katerih so
udeleženi mladostni in odrasli, treba ločiti
postopanje, v kolikor to gre, ne da bi bilo
zamude. Ako ni dopustna ločitev postopanja,
treba razpravljati stvar pred senatom oziroma
edinosodnikom za mladostne. Izvršitev teh
odredb bi zahtevala spremembe glede razde-
litve poslov; mogla bi zato stopiti v veljavo
še le z začetkom l. 1909.

Koliko denarja se zabije pri nas po nepotrebnem
v loterijo? — V c. kr. avstrijsko lo-
terijo se je leta 1907. vložilo sicer nekaj
manj, kakor l. 1906, vendar še iz tega ne
smemo sklepati, da se naši loterijski bratje in
sestrice hočejo spametovati ter popolnoma
opustiti to neumno igro. Čeravno je bile leta
1907 dosti manj „vlog“ kakor leta 1906,
vendar se država vsled tega ni hotela dati
oškodovati, ampak je povzročila, da je bilo
dobitkov le 15-8 milijonov kron, dočim se je
vložilo v celem letu 1907 nič manj kakor
91-6 milijonov kron. Leta 1907 je odpadlo
na 100 K vlog 52 kron dobitkov, a leta
1907 le 49. Iz tega sledi, da so imeli lote-
rijski vlagatelji v celem 16-4 milijonov kron
izgube, ali bolje rečeno za ta imenovan zne-
sek jih je država naravnost opi-
lila. Teh 16-5 milijonov z naraslimi ot-
restmi, ki znašajo prilično tudi pol milijona
kron in še onih 32 milijonov, bi rešilo vla-
gatelje vseh bed in nadlog, ako bi ta denar
nosili v hranilnico ali v domači hranilni na-
biralnik. Lelo 1907 je prišla povprečno na
enega prebivalca samo ena vloga po 20 vi-
narjev v hranilnico, dočim pridejo v loteriji
na enega prebivalca tri vloge po 1 K 16
v. Tja, kjer nese letno ena krona 4 vinarje,
ne nosijo ljudje nič, v loterijo pa, kjer za
eno krono ne dotirajo niti 15 vinarjev nazaj,
znosijo nad 32 milijonov kron. Hvala Bogu,
da pri nas ni tako veliko število teh neumnih
ljudij, ki bi mislili samo na loterijo kakor
drugod. — Skrb naših posojilnic na deželi,
posebno Rajfajzenovk pa mora biti vedno in
povsod, da ljudi napeljujejo k pravnemu varče-
vanju ter jih odvračajo od neumne in brez-
plodne c. kr. loterije.

Bora duhovnikov. — Župnik Ogrizek v
Dramljah na Štajerskem ne pozna usmiljenja
s kmetom. Kljub slabi letini je oznanil, da
bode kaplan Jamšek šel pobirat žito in druge
pridelke. Občinski odbor v Dramljah je zato
soglasno sklenil, da se kaplanu to beračenje
prepove, ker je bernja odkupljena. Županstvo
je ta sklep naznanilo okrajnemu glavarstvu v
Celju s pripombo, da se bodo poklicali žan-
dardi, če bi kaplan z dobra ne ubogal. Gla-

varstvo je prepis zapisnika takoj poslalo žup-
niku in kaplanu. Nato je kaplan opustil be-
račijo. Za predlog so glasovali vsi občinski
očbourniki, tudi pristaši kmečke zveze.

Rapidna križarka „Admiral Spaun“. — Čez
kajih 14 mesecev spustijo v Pulju v morje
rapidno križarko „Admiral Spaun“, ki bo
prva ladja avstrijske mornarice, katero bodo
gnale turbine. Križarka bo imela izredno
bitrost. Ladja bo dolga 125 m, široka 12-8
m, globoka 4-5 m. Displacement znaša 3500
ton; stroj bo gonilo 16 kotlov, ki bo razvijal
20.000 konjskih močij. Na uro bo preletela
ladija 26 morskih milj, nekaj ur celo 28.
To bo sploh jedna najhitrejših bojnih ladij.
— Delo je vseskozi domače.

Laški bandit, ki sliši na ime Brandos
Alighieri (!), star 18 let, je v Trstu v kine-
matografu iztrgal z roke gospej Amaliji Mar-
tinico prstan z diamantom v vrednosti 140 K.

Drago plačana drznost. — Lastnik mena-
žerije Koczka v Munkaču je objavljal, da se
hoče pustiti v levovi kletki obriti. Neki bri-
vec se mu je ponudil, da ga obrije. Komaj
je pa ta stopil v kletko in pričel briti, je
začel rjoveti lev, brivec je hotel ubežati,
toda prepozno, lev ga je že ranil, da ostane
težko pri življenju. V pričo leva se pač ne
sme briti norca.

Pročodrimsko gibanje. — Letos je deset let,
kar se je pričelo v Avstriji izstopati iz kato-
liške cerkve pod geslom „Los von Rom“. Leta
1898. je izgubil Rim 1598 vernikov, leta
1899. že 6385, leta 1900. 6058, leta
1901. 6639, leta 1902 4624, leta 1903. 4510,
leta 1904. 4362, leta 1905. 4855, leta 1906.
4364 in leta 1907. 4197. Do konca l. 1907.
je prišlo med protestante iz katoliške vere
skupaj 46.592 oseb. K temu je treba prišteti
še kakih 10.000 oseb, ki so prestopile k sta-
rokatolikom. Tudi v drugih državah, celo v
Španiji, imamo več protestantov, nego mislimo.
Vzrok tega nestrpnost med katoliško duhov-
ščino in verski fanatizem, ki ga zahteva od
svojih vernikov.

Španski socialistični kongres je bil odprt
27. t. m.

Štiri tolovalje so obesili v Varšavi; ti so
umorili pred pol letom posestnika Meznerja.

Anton Kuštrin
trgovec z jedilnim blagom
v Gorici, Gosposka ulica št. 25.

priporoča slav. občinstvu v mestu in
na deželi svojo trgovino jedilnega in
kolonijalnega blaga na debelo in drobno.
Vse blago je prve vrste, cene nizke,
postrežba točna in solidna. Blago se
pošilja po pošti in železnici, v mestu
pa na dom ako želé gg. odjemalci.

Vinogradniki pozor!

Kdor želi imeti stiskalnice
(preše) ali posamezne vijake,
naj se obrne na

Al. Pipana
v Preserjih p. Komen.

~~~~~

Steckenpferd-
lilijino mlečnato milo
je najnežnejše milo za kožo.

300 vinskih sodov
od 300 do 800 lit. in
„ 1000 „ 3800 „ v
jako dobrem stanju, močnih, iz
hrastovega lesa, odda po jako
primerni ceni tvrdka

M. Rosner & Co
veležganjarna sadja v Ljubljani
poleg Kosterjeve pivovarne.

~~~~~

Andrej Fajt
pekovski mojster
v Gorici Corso Franc. Glus. št. 2.
Piličalka v Dornbergu.
Sprejema naročila vsakovrstnega
peciva, tudi najfinejšega, za nove
maše in godove, kolače za bir-
mance, poroke itd. Vsa naročila
izvršuje točno in natančno po želji
naročnikov.
Ima tudi na prodaj različne moke,
fino pecivo, fina vina in likerje
po zmernih cenah.
Za veliko noč priporoča goriške
plince, potlice itd.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.
TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.
Najceneje kupovališče mirnberškega in drobnega
blaga ter tkanin, preje in nitij.
POTREBŠČINE
za pisarnice, kadilca in popotnike.
Najboljše šivanke za šivalne stroje.
POTREBŠČINE
za krojače in čevljarje.
Svetinjice. — Rožni venc. — Mašne
knjižice.
Mišna obuvala za vse letne čase.
Posebnost:
Semena za zelenjave, trave in detelje.
Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje,
krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih
ter na deželi. 35-8

Pozor!

Slav. občinstvu in vinorejcem se
uljudno naznanja, da se dobe prave

klosterneburške
moštne vage
edno le pri

J. Primožiču, optiku
v Gorici, na Kernu št. 13.
Pošilja se tudi po pošti.

Od 15. avgusta do 15. septembra

je zaprt Salon Robes = Gorica

in sicer

vsled poučnega potovanja za novo jesensko modo.

OGLAS.

Podpisana bode razprodajala potom javne dražbe na živinskem trgu v Vipavi dne 5. septembra t. l. ob 4. uri popoldne 80 dobro rejenih iz paše došlih ovac in ovnov.

Vzklicna cena je 15 kron za ovco, oziroma ovna.

Grajsčina Rihemberg.

Peter Gotič

čevljarški mojster

GORICA, Raštelj 32 (v lastni hiši)
FODRUŽNICA

v Gosposki ulici šte. 1. nasproti „Monta“.
Sprejema vsakovrstna naročila po meri in poprave. Naročila z dežele se razpošiljajo po pošti.

CENE ZMERNE

Josip Patek

naslednik Karola Čufer

prva in edina slovenska kleparska delavnica v Gorici, ulica sv. Antona št. 7.
(v hiši g. Kopača)

izvršuje vsa stavbena in galanterijska dela po načrtih.

Posebno se priporoča vsem kmetovalcem za: mehe za žveplanje po zadnjem sistemu, škropilnice za vitrijo, polivalnike za vrte. Novost: ventilatorji za dimnike. Poprave se izvršujejo točno in po zmerni ceni.

SVOJI K SVOJIM!

Ivan Kravos

na Kornu št. 11. GORICA na Kornu št. 11
sedlarska delavnica

in zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalogi različne konjske potrebščine, kot so: kovčge, torbice, denarnice, listnice itd. — Izvršuje in sprejema v popravilo različne koleselje in kočije.

Popravila se izvršujejo točno.
Cene zmerne.

Sprejme se

na

stanovanje in hrano

— 4 do 5 dečkov —
v starosti od 10-13 let.

Natančneje se izve na Placuti št. 25.

Išče se gospodična

kot prodajalka

vešča vseh treh deželnih jezikov.

J. MEDVED — Gorica.

Novodošlo blago za

nastopno sezono

se vdobi po zmernih cenah

v delavnici in trgovini z gotovimi oblekami

— Anton Krušič, —

krojaški mojster in trgovec

v Gorici

tekališče Josipa Verdi šte. 33

in v podružni delavnici na Tržaški cesti v lastni hiši (v bližini g. Črnigoja).

Opozarja se gg. odjemalce, da je došla ravnokar velika množina raznovrsnega blaga iz avstrijskih in angleških tovarov najrazličnejših kakovosti

za vsaki stan.

Moll-ov Seidlitz-prašek

je za na želodcu trpeče neprekosljivo sredstvo katero ima prednost pred vsimi drugimi dražili in gnilobnimi in grenčicami.

Cena orig. škatlje K 2.—
Ponarejanje se sodnijsko zasleduje.

Moll-ovo Franc. žganje in sol

za ribanje života. — Bolečine olajšujejo in okrepujejo staroznano sredstvo proti trganju in prehlajenju vsake vrste.

Orig. steklenica K 1.90
Na prodaj po vseh lekarnah in mirodilnicah. Glavna lekarna A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, Dunaj, I. Tuchlauben 9.

Zaloga v Gorici v lekarnah: G. Cristoforetti, A. Gironcoli.

ROGOVI

srnjakov 50 komadov
jelenovih 1 komad

vsi pripravljeni za razobesiti po zidu kot okras za lovske sobe, sobe lovskih društev itd.

so na prodaj.

Kje? Pové upravništvo.

Vinski sodi

v najboljšem stanu, raznih velikosti

se dobijo v veliki zalogi pri

Franu Rusjan, ulica pod Kostanjevico št. 8.

Cene nizke.

Glavno zastopstvo

in zalogo kmetijskih strojev prve slovenske tovarne

bratov R. & R. Ježek-Blansko ima

Jos. Dekleva, Gorica

Magistratna ulica št. 1.

Peter Gruden

Gorica — Rabašišče šte. 22. — Gorica

zaloga:

koruze, ovsa, otrobi, fižola in drugih deželnih pridelkov.

Priporoča se slav. občinstvu za obilen obisk in zagotavljam točno postrežbo in zmerne cene.

Svoji k svojim!

Prosimo zahtevati listke!

Največja zaloga vseh stavbnih potrebščin, kakor: cement, stavbne mostelje, vsakovrstne okene, kolesa, strešna okna, cevi za stranišča itd. Imamo v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovenskih tovarov. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja, pečij, šteditnikov po bresprimerno niskih cenah.

Največja trgovina z železjem
Konjedić & Zajec v Gorici
pred nadsko št. 11.

Edina zaloga stavbnih potrebščin v Gorici.

Poskušajte Eno na vašem posestvu!

Pozor!

Eno krono nagrade

Izplačava vsakemu, kdor dokaz s potrditvijo najine nove ameriške nagrade, da je kupil pri nas za 100 K blaga.

Prosimo zahtevati listke!

MIZARSKA ZADRUGA V SOLKANU,

tovarna pohištva in stavbenih izdelkov.

Lasten železniški tir
Gorica drž. kol. — Solkan

Žage v Soteski
(last verskega zaloga).

Osrednje vodstvo: Trst, Via della Caserma št. 4.

Intarurban. telef.: Gorica št. 74, Trst št. 1631. — Tel.: Zadruga, Used. A. B. C. Code v. Edit.

Zaloga: Solkan; Trst, Via della caserma 4;

Reka, Via delle Pile št. 2; Spljet, ulica Sv. Dujme, Na novo obali.

Zastopstva: Egypt in Levanta.

Vposluje okroglo 400 uslužbencev ter ima nad 150 H. P. parnih in turbinskih gonilnih sil — Lastne električne centrale. — Letna produkcija K 600.000.

Izdeluje pohištvo vseh slogov, ter vsa stavbena dela.

Tehnični in fotografski zavod v Solkanu.

Opravlja popolnoma: Hotele, vile, cerkve, šole i. t. d.

Les se pripravlja v posebnih pečeh na par, ki se razgrejejo do 60°.

Zadružne glavnice K 90.000. — Garancijska rezerva K 180.000. — Rezerva za izgube K 21.000.

Zadružni urad v Solkanu sprejema hranilne vloge ter jih obrestuje po 5—6%.

POTNIKI V AMERIKO

Pozor!

Pozor!

Kdor hoče dobro in hitro potovati s francoskimi parobrodi čez Havre v Ameriko, naj piše pred odhodom od doma za pojasnila na našo najstarejšo firmo

Zwillingenbart, Basel (Švica) Centralbahnhof 1.

Za dobro in hitro ekspedicijo se garantira.

Edino pristni THIERRY-JEV BALSAM

z varstveno znamko nuna v zeleni obleki. Razpošilja se v najmanjši množini steklenica velikost 12/2 ali 6/1 ter 1 patentovana steklenica za družino, primerna za na potovanje za K 5.—. THIERRY-JEVO centifolijino mazilo. Razpošilja se najmanj 2 dozi za K 3'60. Zavojnica se ne računa. To povsod znano domače sredstvo se rabi proti slabostim v želodcu, zgagi, krču, kašlju, zasliženju, vnetju, za rane itd.

Naročila in nakaznice je nasloviti: A. Thierry, lekarna pri angelju varuhu v Pregradi pri Rogški-Slatini. — Zaloga skoro po vseh lekarnah.

Kdor hoče potovati hitro in dobro v Ameriko, naj potuje z parniki največje svetovne parobrodne družbe

„Severno-nemški Lloyd-Bremen“.

Pojasnila glede cen, črt itd. dajejo se zmiraj brezplačno.

Vožnja iz Trsta čez Bremen v New-York

traja le 7 dni.

Trikrat v tednu se nudi prilika za odpotovati iz Trsta čez Bremen v Severno Ameriko. Izseljence, ki potujejo s parniki severno-nemškega Lloydja sprejmejo povsod družbeni uradniki.

Kdor hoče potovati v Ameriko, naj se obrne na zgoraj omenjeno družbo in porabi priliko, za ugodno potovanje.

Cene zmerne.

Dobra hrana.

Listke se lahko kupi v Trstu pri

F. STUMPE

TRST
Piazza Giuseppina 1.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga

oljkega olja

prve vrste

najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Melfette, Bari in Nice

s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron 1'12, 1'20, 1'36, 1'44, 1'60, 1'80, 2'—, za luči po 72 vin.

Na debelo cene ugodne.

Pošilja poštne prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamenja s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerne

Pijanosti ni več

Uzorec tega čudežnega izdelka „COZA“ se pošlje brezplačno.

More se dati v kavi, v mleku, v pivu, v vinu ali v jedilih ne da bi pivo to zapazil.

Prašek „COZA“ učinkuje čudovito tako, da se pivcu pristudi alkohol in vse alkoholne in močne pijače. Ta prašek deluje tako mirno in gotovo, da mu ga smejo dati žena, sestra ali hči dotičnika, ne da bi on zapazil, kaj je resnično povzročilo njegovo ozdravljenje.

Prašek „COZA“ je prinesel mir v tisočere družine, je rešil ogromno oseb sramote in ponižanja, da, iz takih oseb ljudi. Ta prašek je že marsikatero mladeniča spravil nazaj na pravo pot sreče ter je podaljšal za mnogo let življenje mnogim osebam. — Zavod, ki poseduje ta čudodelni prašek, pošlje vsem onim, ki zahtevajo knjigo s 1500 zahvalami in en vzorec. Dopolnjuje se v nemškem jeziku.

Zajamčeno je, da je prašek popolnoma neškodljiv.

COZA INSTITUTE 62, Chancery Lane, London 255 (Anglija)

Na pisma je djati znamko 25, na dopisnice za 10sto

Cenj. dame in gospodje -- pozor!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka.

Po dolgoletnih skušnjah sva se prepričala da ostane „Original“ le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 15-letni uporabi brezšumno.

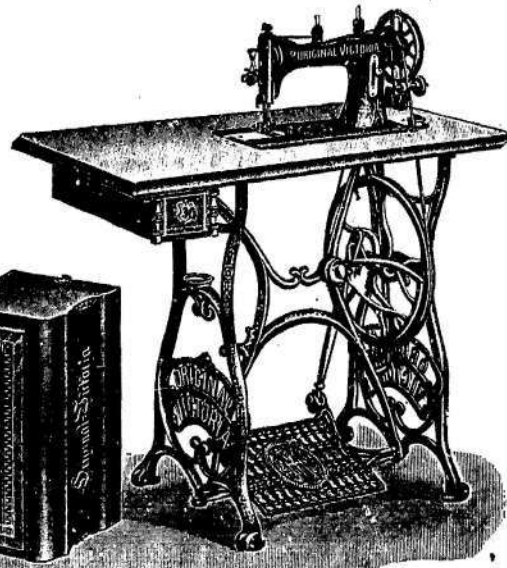
Original-Viktoria stroji so nepretrgljivo kosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najprej za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrda stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let. Nikdo naj ne zamudi prilike ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Pach“, orožja, municije in vseh lovskih priprav pri trdki

KERŠEVANI & ČUK - GORICA

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

Lastna delavnica in popravilnica RIVA CASTELLO št. 4.

GORIŠKA TOVARNA MILA.

Narodno podjetje, edino te vrste.

Ustanavljajmo domačo obrt in industrijo, ker brez te bomo Slovenci za vselej le hlapčevali tujcem.

Slovenske gospodinje! Poskušajte milo iz te domače tovarne! Izdelek je izvrsten. Cene običajne!

Naša specialiteta je: Caprasole — Koza s solncem. Poskusite in sodite! Svoji k svojim!